

1. Éb - redj em - ber, hang-zik foly - ton Az
Si - on né - pe, éb - redj, kelj fel, Ím

ör - nek hang-ja fent a tor - nyon, Az éj - fél
zeng a szó-zat, té - ged kér - lel: Hol, mer - re

már el - ér - ke - zett! Jön vő - le - gé - nye - tek,
vagy-tok ti szü-zek?

A mé - cset tölt-sé - tek, Al - le - lu - ja, Az Úr el -

jő, Itt az i - dő, És vár az é - gi me-nyeg-ző!

2. Sion hallja mindezt ébren, / A szíve ujjong örömeben, / És siet, hogy őt fogadja. / Mert jön Krisztus, kürtök zúgnak, / A földön élők porba hullnak: / Ím felkelt az ő csillaga. / Jöjj égi trónodról, / Az Úrnak jobbjáról, / Üdv, hozsánna, / Add, láthasunk, / Hogy vigadjunk, / És véled együtt lakhassunk!

3. Ember, angyal ékes nyelvén / Nagy dicső voltod énekelvén, / Hadd pengjen hárfá, cimbalom. / Tizenkét gyöngykapu tárja / Az utunk égi angyal karba. / Szent trónod elé Jézusom, / Ím szem még nem látott / És fül még nem hallott / Ily örömet. / A szív örvend, / S nálad ott fent / Majd örök alleluját zeng!